

AKTUÁLNÍ TÉMA: PRINCIPY VZÁJEMNÝCH VZTAHŮ S LIDMI V NAŠEM OKOLÍ A ZPŮSOBY JEJICH ŘÍZENÍ

Nezbytnost řízení

Všichni dobře víme, že závislost člověka na jeho okolí byla vždy velmi aktuální. Vzpomeňme si, kolik filozofů, psychologů nebo spisovatelů se ji snažilo vyřešit! Kolik různých knih a příruček bylo napsáno o tom, aby se člověk naučil řešit své problémy ve svém prostředí a aby si nevytvářel další? Bylo to vůbec k něčemu? Odpověď je jednoduchá: nebylo, a to ani částečně, ani komplexně.

Jedná se o věčnou problematiku a při jejím řešení je nezbytné podobně jako v lásce se spolehnout na sebe sama. Tím se můžeme neustále zdokonalovat a nikomu neublížíme. V reálném životě však nejsme sami a všechno nezávisí jen na nás. Jestliže nedokážeme na své okolí působit správným způsobem, snahy o zavedení změn mohou být úplně zbytečné.

Každý rozumný člověk přemýšlí o tom, proč se stal obětí okolní reality. Není možné nesouhlasit s tím, že většina lidí, jež zná své životní priority, dělá vše proto, aby se mohla realizovat v tomto světě jako určitá osobnost. To znamená, že každý z nás touží dosáhnout svých cílů, zrealizovat vytýčené plány v nejrůznějších oblastech svého života nebo uspokojovat duchovní potřeby. To všechno nás

nakonec dovede ke štěstí. Pokud z nějakého důvodu neprožíváme radostné okamžiky, přejeme si, abychom je mohli prožívat alespoň občas.

Chováme se a žijeme podle toho, jak jsme byli vychováni, a jako skutečnost přijímáme názory a představy o tom, že šťastné okamžiky nemohou ani existovat, že snad ani nejsou. V takovýchto situacích se nám nechce mnohdy žít. V životě si hlídáme každý krok, to znamená například období, kdy získáváme vzdělání, kdy se snažíme vykonávat jen dobré skutky, přičemž v hloubi duše věříme, že když nečiníme zlo, nemůže nás ani potkat. Dále prožíváme fázi, kdy se učíme milovat a být milováni a snažíme se přitom uchovat si mládí, krásu a zdraví. Děláme nekonečně mnoho činností proto, abychom byli šťastní. Položme si nyní otázku: čeho jsme v konečném výsledku dosáhli? Jak často se naše přání a záměry uskutečnily a přinesly nám štěstí? Dost možná, že tato přání a záměry jsou neopodstatněné, neboť každý z nás dobře ví, co chce.

Když končíme nějakou školu, usilujeme o práci ve zvoleném oboru a věříme v úspěšnou kariéru. Zdá se nám, že to nejtěžší máme za sebou, ale přesto jsme se na vytoužené pracovní místo nedostali. Zůstáváme bez práce a samozřejmě také bez peněz. A výsledek? Hluboké deprese a nenávisť k životu.

Setkáváme se s milým člověkem, s nímž máme mnoho společného, ale jakési neviditelné síly nás rozdělí. Příčinou rozchodu může být v podstatě cokoli. Možná jsme jen nevhodnou partií, i když asi nikdo nepochybuje o tom, že štěstí nejsou jen peníze. Možná se nezamlouváme budoucí tchýni nebo náš partner potkal jinou velkou lásku a ukázalo se, že tento vztah je lepší a zajímavější.

Vracíme se za světla domů a napadne nás nějaký útočnick, aniž bychom ho nějak provokovali. Čas od času nás potkají neúspěchy, za něž se při vši sebekritičnosti nemůžeme vinit.

Nesmíme zapomenout na to, že každý člověk, dokonce i ten nejzkušenější, se v dnešní společnosti nevyhne lžím a manipulaci. Lidi ve svém okolí nehodnotíme podle jejich skutků, ale podle našeho vědomého dojmu, který jsme si vytvořili na základě jejich chování. V tom však spočívá určitá past. Vědomí je naprogramováno tak, že vytváří dojem na základě toho, jaký význam mají slova toho, jemuž nasloucháme, tónu jeho hlasu, mimiky a gestikulací.

Každý člověk s hereckým talentem má sklony k podvádění; pak je více než jasné, že jej bude určitým způsobem a podle svých ambicí využívat. Takovýmto jedincem je například pracovník, neustále vyvolávající konflikty, člověk, který se na nádraží chová jako blázen, protože chce jet zadarmo, politik v období předvolební kampaně, reklamní manažer nebo mluvčí. K čemu je vlastně potřebujeme? Nějaký politik je významná a vynikající osobnost, ale bez svého mluvčího nepřitahuje lidi. Stejně je tomu s kvalitním zbožím a reklamním manažerem, který jej nabízí. Bez dlouhého přemýšlení pochopíme, že se jedná o přesvědčování lidí o neexistujících vlastnostech politika či neexistující kvalitě zboží.

Je to v každém případě velmi nepříjemné. To, že se nedokážeme chránit, nás zavede na slepou kolej. Jaký závěr z toho pro nás vyplývá? Člověk se v průběhu svého života neustále nachází pod tlakem různých událostí a okolností. Jestliže chce, aby se cítil dobře a věřil si, je potřeba se těmto událostem bránit. To předpokládá schopnost působit na okolní lidi. Mnozí čtenáři se již seznámili s předcházejícími publikacemi na toto téma, proto tato kapitola knihy se může jevit ve srovnání s ostatními tituly jako méně zajímavá. Je však zcela nezbytné se podrobněji zabývat tím, jak nás mohou ostatní lidé řídit, a také tím, jak se vyvíjejí.

Je jasné, že možnosti řízení by neublížily člověku (vždyť vliv společnosti probíhá neustále), zejména tomu jedinci, který se již seznámil s prvními dvěma knihami s tematikou dalšího energetického a informačního vývoje.

Ty z vás, kteří jste si obstarali tuto knihu, je nezbytné upozornit, že provedení určité činnosti či použití příslušné metodiky v dané publikaci vyžaduje hlubokou znalost předcházejících stupňů. Do okolí můžeme vnést klid a harmonii a přispět k užítku všech jedině tehdy, jestliže máme klid i harmonii ve své duši. Jestliže jsme upadli do hluboké tmy, pak kolem nás bude také jen tma.

Čtenáři, již se poprvé setkávají se systémem dalšího energetického a informačního vývoje, se jistě nebudou zlobit, když se na stránkách této knihy budou obracet spíše na ty jedince, kteří již prostudovali předcházející publikace nebo kteří navštívili naše kurzy. Ti také zvládli řízení vlastního energetického potenciálu, nejsou závislí na různých patologických vztazích, bez problémů se dokážou naučit programy na získání úspěchu a posílení zdraví a správně je používají. Jsou plní energie, mají radost ze života a na každém kroku jsou úspěšní, neboť se zbavili svých vnitřních problémů.

Zbývá tedy vyřešit to, co lze na daném stupni osvojení si metodiky dalšího energetického a informačního vývoje snadno splnit. Jsou to problémy, spojené s lidmi v našem okolí, na nichž jsme závislí. Jsem přesvědčen, že jsme schopni určit body, jejichž prostřednictvím můžeme řídit člověka. První kniha popisuje mimo jiné, jaký význam má psychologie davu. Uvádí také celou řadu příkladů a ilustrací toho, čeho je dav lidí schopen. To se týká i jiných skupin lidí. Člověk jako takový se svou vlastní energetickou strukturou, individuálními vlastnostmi a programy již v těsném spojení se společností prakticky neexistuje. Existuje však jeden živel, který dokáže pohltnout všechno. Tím jsou proudy v obrovském energetickém a informačním poli, zasažené negativní energií, a každý jednotlivec, který se v nich nachází, je pouze nepatrná částice, vykonávající svoji funkci. Ani v takovém případě nelze člověka v dané fázi vyloučit z celkového společenství.

Znovu se obracím na čtenáře, již se už seznámili s prvními dvěma knihami. Ať už jsou okolnosti jakkoli složité, nehrozí nebezpečí, že se staneme jednou z nepatrných částíček, nebo, což je mnohem horší, že se dostaneme na vynucené místo vůdce davu (vyjma případů, kdy to bude pro nás výhodné). Podobnou „infekcí“ (výjimkou bude jen skutečnost, že si to sami přejeme) se nenakazíme. Jsme totiž lidé se zcela odlišnou energetickou a informační úrovní návyků. To znamená, že i když pro někoho je určitá věc velmi složitá, pro nás to bude běžná záležitost. Sžili jsme se již natolik se strategií bytí, osvojenou pomocí systému dalšího energetického a informačního vývoje, že nebudeme mít jiné životní pocity. Jak však bylo uvedeno, naše okolní prostředí nikam nezmizelo. I když nám již nehrozí, že budeme jen jeho nepatrnou součástí, může si nás okolí omotat nebo nasměrovat na nesprávnou stranu života. Jestliže nás neuspokojuje naše okolí, jestliže to je skutečně nezbytné, ale etické, můžeme jej změnit. Na určitém stupni se pomocí energetických metod naučíme ve svém okolí vytvářet harmonii. Podaří se nám neutralizovat jak skupinu lidí, tak i jejího lokálního vůdce, jehož řídí energoinformační parazit. Při vysílání vlastních myšlenek se dále naučíme používat jeho energii v takovém směru, který bude pro nás výhodný. Dokážeme se vyvarovat různých drobných nepříjemností a při vzniku nepříznivých okolností se budeme umět vymanit z probíhajících událostí.

Jakmile oslabíme vliv egregorů lokálního vůdce, začneme využívat mnohé způsoby individuálního působení. Ty nám pomohou jednak k celkové ochraně, jednak dokonale zrealizovat vlastní působení. Neměli bychom se zabývat otázkou, zda je či není potřeba provádět tuto činnost, ale spíše tím, že pokud se tuto metodiku naučíme, podaří se nám zachovat a posílit svobodu osobnosti. Nezapomeňme na to, že vědomosti v tomto případě představují sílu.

Jak je to s vůdci?

Každý z nás zpozoroval jednu zajímavou vlastnost u lidí, kteří se neúnavně ženou za svým úspěchem, jež vždy dosáhnou. Při dosahování svých cílů jsou sice nadměrně aktivní, ale jejich morálka je, slušně řečeno, nejistá. Z historie je známo mnoho příkladů, kdy se k moci dostali lidé s pochybnými schopnostmi, s nízkými morálními hodnotami a psychicky nemocní. Hitler například nevynikal ani talentem, ani snahou o získání nových poznatků. Nedokončil střední školu a dvakrát se pokoušel o přijetí na Akademii umění ve Vídni. To mu však nezabránilo v realizaci jeho plánů. Nebyly to jeho neúspěchy, jež ho přivedly k moci?

Mnoho současných politiků neovládá dobře ani svůj mateřský jazyk, a přitom zastávají vysoké vedoucí funkce. Vzniká otázka, jak se k nim dostali? Čemu mohou děkovat? Měli vůbec morální právo přijmout tyto posty? Co je podpořilo?

Je jasné, že se na svých místech neocitli náhodně, ale proto, že byli vhodní k tomu, aby na ně působil egregor. Účel světí prostředky, to je jejich názor na život. Teorie F. M. Dostojevského o tom, že štěstí není možné vybudovat na trápení a pláči člověka, je pro většinu z nich pouze hloupá lyrika. Každý z nás má možnost sám sebe ospravedlnovat tím, že cíl může být velkolepý a jeho realizace nejlepší (to se týká nejen politiků, ale celé společnosti). Pokud jde o prostředky, pak za prvé v počátečních fázích realizace cíle není ještě známo, na jakou kartu je nejlépe vsadit a kolik úsilí bude třeba vynaložit (člověk je v podstatě slabá bytost a snadno může být oklamán, jestliže není ochráněn před vnějšími vlivy), a za druhé je cíl natolik přitažlivý, že jeho dosažení se pravděpodobně stokrát oplatí (jedinec, který si neosvojil první stupeň systému dalšího energetického a informačního vývoje nebo nezná podobné varianty ochrany, se spokojí se lživými představami). Nic však neuděláme

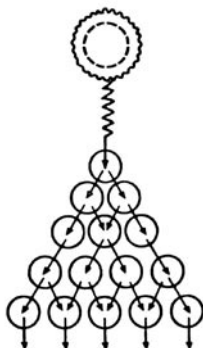
s tím, jestliže ztráty či výdaje jsou vyšší, než se původně plánovalo. Je potřeba se naučit za všechno platit.

K tomu směřuje filozofie lidí, kteří se chtějí v životě prosadit za každou cenu. Odplátou za postup je přitom v těch nejobyčejnějších případech ztráta svědomí a základního pocitu vlastní důstojnosti, jímž si člověk doslova šlape po krku, rozvrací vztahy s blízkými lidmi a prožívá i materiální újmu. Nejhorším výsledkem dosažení cíle za každou cenu jsou lidské životy, dokonce miliony lidských životů, což je opravdu strašné. Každý rozumně uvažující člověk se bude proti podobným zásahům do svého života bránit.

Tito lidé se však velmi často stávají nástrojem, jenž ovlivňuje společnost energetických a informačních parazitů. Jakmile se dostanou k moci, ovládnou velký počet lidí a uvolňují obrovské množství synchronizované energie, jež využívají parazitickou strukturu (obrázek 1).

Ve světové historii mnoha zemí bychom našli mnoho příkladů, kdy kvůli takzvaným vyšším ideálům zemřelo obrovské množství lidí. Připomeňme si například události z období vlády Ivana Hrozného a národem nenáviděnou *opričninu**, přeměny z epochy Petra I. s mnoha ztrátami, revoluce v roce 1917 a bratrovražedná občanská válka, krvavá epocha kultu osobnosti, válka v Afghánistánu nebo současné události v Čechensku. Ve třicátých letech minulého století zemřely v Povolží hladem miliony lidí proto, že kvůli „velké“ ideji byli všichni nahnáni do kolchozů, uměle vytvořených spolků rolníků, kteří nebyli připraveni na kolektivní vedení hospodářství.

* *Opričnina* byla služební šlechta (několik tisíc mužů) cara Ivana IV. Hrozného (1533–1584), vykonávající zejména bezpečnostní službu. Na její udržování byl určen výnos ze zvláštního území spravovaného přímo carem podle jeho nařízení, které se rovněž nazývalo *opričnina* – pozn. překl.

Obrázek 1. Člověk, který stojí na vrcholu pyramidy, je schopen uvést do pohybu tisíce ostatních lidí.

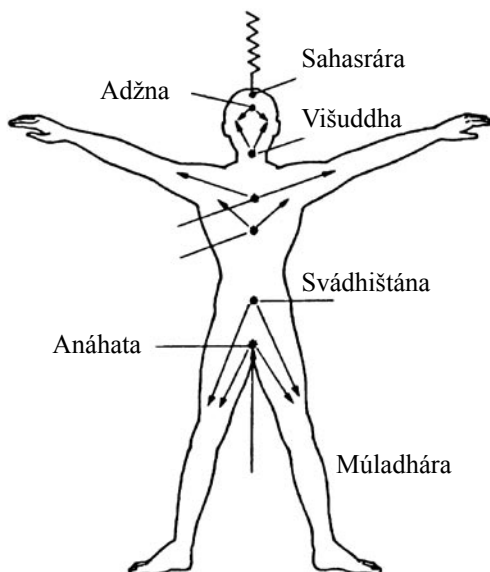
Výsledky tohoto despotismu se pečlivě tajily, aby nebylo třeba uznat chybu nesprávně zvoleného politického kroku. Žádné z těchto historických událostí neproběhly jen tak samovolně, ale s vědomím určité skupiny lidí, které šlo o dosažení konkrétního cíle. Ničivý účinek podobných opatření byl nedozírný, i když organizátorů bylo jen několik. Vůdce, jenž v současné společnosti stojí na libovolném stupni, je člověk, který s největší pravděpodobností byl na své místo dosazen z protekce. Představuje loutku energeticko-informační parazitické struktury, jež nejedná podle svého svědomí, ale podle jakési abstraktní společenské nutnosti.

Můžeme konstatovat, že nejen na vrcholných politických pozicích se nacházejí lidé, zastávající podobné názory na život jako Hitler nebo Stalin. Pohybují se všude kolem nás, v zaměstnání, na ulicích, v obchodech, dokonce i mezi našimi příbuznými. Mělo by být v našem zájmu, abychom se jim uměli postavit. Tento typ lidí způsobuje nejvíce problémů a vytváří nejtěžší překážky. Abychom jim dokázali odporovat, musíme znát dvě důležité věci: za prvé, proč jsou právě takoví, zda jejich chování je přiro-

zené nebo existuje nějaká jiná příčiny, a za druhé, zda jsme vůbec schopni s nimi bojovat.

Parazitické energetické a informační struktury, jejich vznik a způsoby existence

V prvních dvou publikacích, věnovaných systému návyků dalšího energetického a informačního vývoje, se uvádí, že veškerá energie lidské bytosti pochází ze vzájemného působení dvou proudů. Jeden proud přichází ze Země a druhý z vesmíru. Oba proudy částečně protékají skrze čakry (celkem je jich sedm), z nichž každá plní svou funkci (obrázek 2).

Obrázek 2. Čakry rozvádějí energii z vesmíru po celém těle člověka.

Energie rozptýlená v okolním prostředí Země se shromažďuje skrze čakru *svádhisthána* a *manipúra* a uvolňuje se energie vesmíru, která se transformuje vědomím člověka. Jsou to jakási okna, jimiž do vnějšího prostředí proudí energie lidské podstaty, to znamená vědomí a jeho programových struktur. Tyto čakry hrají v lidské společnosti důležitou úlohu při vytváření parazitických vztahů.

Čakra *višuddhi* a *ádžňá* uvolňují energii Země a zároveň vstřebávají energii z vesmíru. Přes tyto dvě čakry probíhají hrubé energetické procesy, to znamená emoční nabíjení. Jsou to čakry politiků, herců, hypnotizérů a různých vedoucích představitelů, kteří ovlivňují náš život. Z uvedených příkladů vyplývá, že normální pole lidského organismu jsou tvořena dvěma základními proudy, jež se transformují jeho vlastní strukturou.

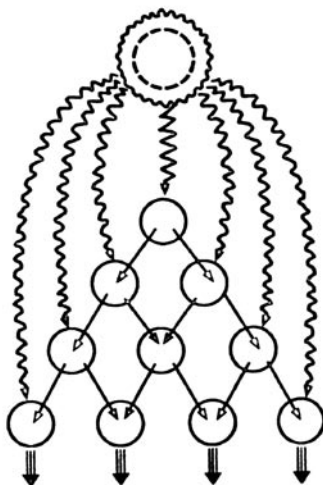
Jestliže člověk na něco myslí, o něco usiluje, někoho miluje, nenávidí či někým opovrhne, pak prožívá různé emoce, které nemusí být vždy pozitivní. Ty se dostávají do našeho okolí, v němž žijeme. Dochází k znečištění pole myšlenkami a programy, jež působí na podvědomí nejen jedince, ale také obrovského množství dalších lidí.

Vzniká jakýsi uzavřený kruh. Určitá skupina lidí vytvoří na počátku myšlenku, kterou vyšle do energetického a informačního pole. Energie tohoto pole začne jednak působit na obrovské množství lidí, jednak bude existovat samostatně (to znamená, že se myšlenka podporuje určitým způsobem, jež dále spojuje masy. Ty uvolňují synchronizované, energetické a informační proudy, vytvářející tělo a zajišťující výživu parazitické struktury, která zase podporuje myšlenku.)

Existuje jedna výstižná a pravdivá fráze: „Myšlenky létají vzduchem.“ Zpravidla je zmiňujeme v případech, kdy člověk chce zdůraznit, že společnost je připravena k přijetí jakékoli myšlenky. Jestliže myšlenky skutečně létají ve vzduchu, pak je tam musel někdo vyslat. Nesmíme zapomenout na to, že myšlenky se šíří obrovskou rychlostí. Uveďme si příklad. Stranu německých nacionalistů, k níž

se po ukončení první světové války hlásil také Hitler, nebral nikdo na začátku její existence vážně. Měla jen velmi málo členů a nikdo až na několik výjimek si nepřipustil, jaké následky může činnost této strany způsobit.

Příklady z historie ukazují, že dav lidí, v jehož čele stojí vůdce, řízený parazitickými silami, se vyznačuje nadměrnou aktivitou. Tato horlivost má dlouhodobé následky, které přecházejí na budoucí generace (obrázek 3). Síla davu má přitom zcela jasné vysvětlení. Davem hýbe integrální energetika společnosti, přesněji řečeno jejích parazitických struktur, přičemž tento proces probíhá v okamžicích, jež jsou k vykonání určitého činu nejpříznivější. Tatáž energetika parazitických struktur posiluje energetické a informační deformace kolem vůdce, a tím zajišťuje jeho „správné“ vedení. Dojde k tomu, že takovéto energetické a informační proudy snadno strhnou lidi, kteří se jim neumějí bránit. Postupují za lživými cíli, jež vůbec nepotřebují.

Obrázek 3. Vůdce, který stojí v čele davu, nesčetněkrát posiluje své působení díky vlivu energetických a informačních parazitů, deformujících psychiku lidí.